

Aby do praktického života vstupovali sebejistě, ale s pokorou

Slyšíme to ze všech stran – konkurenceschopnost, strategie, inovace, investice do vzdělání, rekvalifikace, úcta k hodnotám, skutečná efektivita práce, zodpovědný business. Ani vysokoškolské prostředí není výjimkou a studenti velmi citlivě vnímají význam těchto slov. Mají sveráznější názory než jejich kantoři, chybí zkušenosti, které vyvažují radikálními myšlenkami, originálními nápady, neotřelým pohledem na věc. Postupně se z nich formují osobnosti s mnoha předpoklady uspět v profesním životě, které praxe firem ráda využije. Akademická půda Vysoké školy podnikání v Ostravě je podporuje ve snaze pochopit řadu zákonitostí, hodně se naučit a navigovat k úspěšné seberealizaci na trhu. Nejen na toto téma jsem připravila s novým rektorem Ing. Jiřím Cíencialou následující rozhovor:

Stal jste se rektorem vysoké školy, která si předsevzala vychovávat budoucí podnikatele. Myslíte si, že lze vyučovat a vštípit i lásku k podnikání?

Nevidím důvod, proč by to nebylo možné. Podnikání považuji za, svým způsobem, řemeslo jako každé jiné s tím rozdílem, že je poněkud komplexnější, rizikovější, a tedy náročnější na osobní angažovanost a cílevědomost. Škola nepřipravuje „hotového“ podnikatele, formuje a rozvíjí ty znalosti, vlastnosti a dovednosti, které jsou předpokladem k tomu, aby se naši absolventi dokázali rychle zorientovat na trhu práce, aby si dokázali najít tu svou parketu, jež jim zaručí uplatnění, samozřejmě také očekávanou životní úroveň. Nám ale nejde pouze o podnikatele samotné, tedy ty, kteří mají a rozvíjejí vlastní business. Vstoupíme i ostatním našim studentům především zásadu stát se podnikavými a kreativními, což se cení v praktickém životě takřka v každém povolání a zaměstnání.

Do businessu lidé vstupují z různých pohnutek – někdo firmu zdědí, někdo si chce už konečně dělat věci po svém, jiný se potřebuje seberealizovat, další touží po slávě... Nelákalo vás to také někdy? Zřídít třeba prodejnu s originálními kovárskými uměleckými kousky či vyrábět pracovní oděvy pro hutníky nebo třeba vybudovat síť na výrobu kuchyňských nožů, které jsou ostřejší než břitva, ale člověk se jimi přesto neporeže?

Své zkušenosti s osobním podnikáním mám už za sebou. Dlouholeté působení ve špičkové manažerské funkci, mé angažmá v různých vládních i regionálních organizacích bylo časově i lidsky natolik vyčerpávající, že mi neposkytovaly příliš prostoru pro další podnikatelské aktivity.

O čem jste přemýšlel, když jste se rozhodl, zda přijmete výzvu stát se rektorem školy, která má zvuk?

Tak jako asi každému člověku při podobném přestupu se mi hlavou honily myšlenky, zda a jak úspěšně tuto novou výzvu zvládnou. Budu se umět rychle sžít se specifickým akademickým prostředím na privátní vysoké škole? Splním očekávání těch, kteří mi tuto funkci nabídli, jak mě asi přijme kolektiv pedagogů, získám si studenty? Akademická činnost není pro mě neznámou, vzhledem k tomu, že jsem už deset let externě přednášel na Vysoké škole báňské – Technické univerzitě, působím v akademických radách obou ostravských univerzit. Současný post rektora mě skutečně postavil před velkou výzvu, nicméně já jsem hozené rukavice vždycky zvedal. Vždyť jsem koneckonců před bezmála patnácti lety byl u zrodu Vysoké školy podnikání a jejímu zakladateli, doc. Jüngerovi, tlumočil své názory a náměty k tomu, jaká by mohla rodící se instituce být.

Jaké zkušenosti z praxe byste rád studentům předal? Co dnešním absolventům VŠ chybí?

Naprostou většinu svého produktivního života jsem působil ve výrobních firmách. Na nejručnějších pozicích od těch nižších až po špičkové řídicí funkce. Těmito svými zkuše-

nostmi bych rád studenty oslovoval, říkal jim bez příkras, jak to skutečně v praxi chodí, co mohou skutečně očekávat a čeho by se měli vyvarovat, aby se stali úspěšnými, oblíbenými, aby se v kariéřním žebříčku pohybovali směrem nahoru. Chci jim vštěpovat zásadu, aby do praktického života vstupovali sice sebejistě, ale také s určitou pokorou. Ta dnes mnohým absolventům vysokých škol schází, podobně jako trpělivost a přiměřenost. Přiměřenost ve finančních požadavcích, přiměřenost v hodnocení vlastních schopností a dovedností.

Může rektor sám vyučovat? Bavilo by vás to?

Domnívám se, že musí. Z mnoha důvodů a nejenom proto, aby ho v učebnách na vlastní oči viděli také studenti. K získání zpětné vazby na to, jak vlastně škola funguje, jak ji vnímají studenti i z jiných důvodů, je to neocenitelné. Mám za sebou, jak už jsem výše uvedl, desetiletou kantorskou zkušenost. Předpokládám, že s novým akademickým rokem se najde v rozvrhu prostor k tomu, abych před studenty Vysoké školy podnikání mohl osobně předstoupovat.

Jste osobností, která si váží darů života a dobře rozeznává skutečné hodnoty od toho, co je pomíjivé – co podle vás potřebuje česká ekonomika nyní nejvíce?

Česká ekonomika nejvíce potřebuje stabilní legislativní prostředí a jakýsi státem vytyčený strategický záměr, kterým směrem se má ubírat. Měli bychom vědět, kým chceme být a čím se vlastně chceme živit. Potřebujeme cílevědomou vládní podporu ekonomiky, plnění už přijatých vládních záměrů k posílení konkurenceschopnosti, včetně podpory technického vzdělávání a uplatňování výsledků vědy. Důležitá je stabilizace školského systému, zejména vysokoškolského studia a otevírání terciárního vzdělávání

co nejširšímu spektru zájemců i těm dříve narozeným. Samostatnou kapitolou je efektivní podpora inovačního podnikání a vytvoření kvalitního institucionálního zázemí.

Ví se o vás, že máte rád humor – není obecně vysokoškolská půda u nás příliš vážná, akademicky ponurá?

Příliš vážná možná, ale určitě ne ponurá. Spíše snad až příliš konzervativní, hodně do sebe se uzavírající.

Oč budete usilovat v roli rektora? A co byste si přál, aby vysoké školy obecně českému podnikatelskému prostředí dokázaly dát, nabídnout?

Usilovat budu především o to, aby naše vysoká škola splnila veškerá doporučení a požadavky Akreditační komise, aby se mohla stát institucí poskytující více stupňů akademického vzdělání. Snažit se budu o to,

abychom se stali významným partnerem firm a organizací, abychom připravovali absolventy podle jejich skutečných požadavků. Proto propojíme výuku více s praxí, proto budeme dávat větší prostor ve výuce lidem z businessu, aby před studenty předstupovali se svými „příběhy“. Obecně bych přál českému podnikatelskému prostředí, aby je obohatili absolventi vysokých škol, kteří nebojí práce ani osobní odpovědnosti, kteří budou disponovat dovednostmi, díky nimž mohou pomoci firmám udržet či vylepšit konkurenceschopnost a míru uplatnění v mezinárodní dělbě práce.

otázky připravila Eva Brixí ⇨

Ing. Jiří Cíenciala, rektor Vysoké školy podnikání v Ostravě

inzerce

NSP

NÁRODNÍ SOUSTAVA POVOLÁNÍ

NÁRODNÍ SOUSTAVA POVOLÁNÍ

aktuální databáze, která odráží trh práce

„CHCEME STÁTEM PODPOROVANÝ SYSTÉM CELOŽIVOTNÍHO UČENÍ KE ZVÝŠENÍ VZDĚLANOSTI, ADAPTABILITY A ZAMĚSTNANOSTI OBČANŮ ČR“

Zaměstnavatelé ČR

Naší prioritou je:

- efektivní rozvoj lidských zdrojů v České republice v evropském kontextu
- systémový přístup ke komunikaci v oblasti lidských zdrojů
- aktivní ovlivňování vazeb mezi světem práce a vzdělávací sférou prostřednictvím důraznějšího a širšího zapojení všech klíčových hráčů
- rozvoj Národní soustavy povolání (NSP) jako aktuálního, efektivního a flexibilního systému mapování potřeb trhu práce

www.nsp.cz

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz